

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321202741
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6321202741.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľky Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Stanislavom Rešutikom, advokátom so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/63, 977 01 Brezno, proti S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX N., zastúpenému JUDr. Zuzanou Bejdovou, LL.M., advokátkou so sídlom Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, o určenie príspevku na výživu nevydatej matky, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 26. apríla 2022, č. k.: 2Pc/16/2021 - 137, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu v druhom a treťom výroku mení tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Súd konanie zastavuje. II. Navrhovateľka je povinná nahradiť S. J., nar. XX.XX.XXXX trovy konania v rozsahu 100%. III. Navrhovateľka je povinná zaplatiť S. J., nar. XX.XX.XXXX trovy konania v sume 408,14 Eur, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet právnej zástupkyne S. J., nar. XX.XX.XXXX.“
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému J. J., nar. XX.XX.XXXX a tiež určenia príspevku na výživu nevydatej matky za obdobie od 14.10.2020 do 14.10.2022 v sume 50 Eur mesačne, t. j. v celkovej sume 1.200 Eur. Súd návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu nevydatej matky vylúčil na samostatné konanie.
3. Na pojednávanie dňa 22.12.2021 sa súd snažil viesť účastníkov konania k zmierlivému riešeniu veci. Navrhovateľka písomným podaním z 03.01.2021 zobrala návrh späť a žiadala konanie zastaviť. Ako dôvod späťvzatia návrhu označila negativistický postoj odporcu k návrhu a tiež vysoké štádium tehotenstva.
4. Označený povinný, otec maloletých detí súhlasil so späťvzatím návrhu. S poukazom na ust. § 55 CMP žiadal nahradiť trovy konania z dôvodu, že návrh navrhovateľky bol od začiatku nepreskúmateľný, absentovali v ňom základné skutkové tvrdenia, obsahoval len citáciu ust. § 74 Zákona o rodine a jeho stručný výklad. Poukázal na to, že navrhovateľka dňa 17.08.2021 sama bez akéhokoľvek jeho pričinenia opustila spoločnú domácnosť. Návrh podala dňa 06.09.2021, pričom ho pred podaním nevyzvala k finančnej podpore počas materskej dovolenky. Žiadala priznať finančnú podporu za obdobie, kedy preukázateľne zo svojho príjmu hradil všetky náklady spoločnej domácnosti a žiadala priznať ďalšie finančné prostriedky napriek tomu, že predajom bytu získala značný finančný prospech a výrazne si zvýšila životnú úroveň oproti tej, akú dosahovala pred nástupom na materskú dovolenku.
5. Okresný súd podľa § 29 ods. 1 CMP konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 55 CMP, keď dospel k záveru, že v danej veci sú splnené zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania odporcovi. Vychádzal z toho, že navrhovateľka sa domáhala zaplata príspevku za obdobie od 14.10.2020 (t. j. odo dňa narodenia ich syna J.), pričom opomenula uviesť, že po narodení maloletého J.

až do augusta 2021, t.. počas 10 mesiacov, za ktoré žiadala priznať príspevok, žila s označenou povinnou osobou v spoločnej domácnosti. Tiež nezohľadnila, že s označenou povinnou osobou nadobudli do podielového spoluvlastníctva byt v D. za kúpnu cenu 47.000 Eur, pričom každý sa na kúpe podieľal úhradou po 23.500 Eur. Po tom, ako navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť, označený povinný jej odpredal svoj spoluvlastnícky podiel kúpnu zmluvou ktorej vklad bol povolený dňa 06.10.2021, za rovnakú kúpnu cenu za 23.500 EUR. Navrhovateľka takmer bezprostredne po tom, ako sa stala výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, ponúkla túto prostredníctvom realitnej kancelárie k predaju za kúpnu cenu 69.900 Eur. Byt napokon aj predala dňa 26.11.2021. Aj keď súd nemal zistené, či navrhovateľka predmetnú nehnuteľnosť predala za inzerovanú kúpnu cenu, vzhľadom k všeobecne známej situácii na trhu nehnuteľností predpokladal, že navrhovateľka za krátke obdobie, odkedy sa stala výlučnou vlastníčkou bytu, musela v porovnaní s peňažným vkladom vneseným do nadobudnutia nehnuteľnosti nadobudnúť väčšiu majetkovú hodnotu, ktorú však pri podaní návrhu nezohľadnila. Tieto skutočnosti považoval za rozhodujúce pri rozhodovaní o trovách konania.

6. Proti výrokom II a III podala odvolanie navrhovateľka, odvolanie odôvodnila s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Poukázala na to, že na deň 22. 12. 2021 bolo nariadené pojednávanie, na ktorom sa snažil súd viesť účastníkov k zmierlivému riešeniu veci. Výsledkom bolo, že následne zobrala 3. januára 2022 návrh späť. Okresný súd rozhodol v zmysle § 55 CMP. K jeho záverom uviedla, že všeobecne ponímaná spravodlivosť, ako uvádza súd, v bode 10 odôvodnenia uznesenia sa prejavila jednostranne nedôvodne, výlučne v prospech povinného, pretože súd neuviedol, že podľa jej vyjadrenia v písomnom návrhu otec maloletého trpí závislosťou od alkoholu a omamných látok, podrobil sa liečeniu počas troch týždňov v júni 2021, že otec nepoprel. Celodennú starostlivosť o maloletého J. zabezpečovala a zabezpečuje ona, odo dňa narodenia maloletej J. od 4. 2. 2022 jej pribudla celodenná starostlivosť aj o druhé spoločné maloleté dieťa. O tri dni po vydaní tohto napadnutého uznesenia sa dňa 29. 4. 2022 konalo pojednávanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k spoločným maloletým deťom vedenej pod sp. zn. 1P/78/2021, z ktorého vyplynulo, že matka, ktorá je v súčasnej dobe na materskej dovolenke, je poberateľkou rodičovského príspevku vrátane rodinných prídavkov, spolu v sume cca 400 EUR a iný príjem nemá. Náhrada trov konania priznaná súdom prvej inštancie tak prevyšuje príjem navrhovateľky, pričom priemerný mesačný príjem otca v čistom 1.076 EUR v zimnej sezóne, inak 750 EUR mesačne brutto. Súd v tomto konaní schválil rodičovskú dohodu s tým, že otec je povinný prispievať na maloletého J. 90 EUR a na J. 70 EUR. Dohoda bola uzavretá na základe opakovaného ústupčivého postoja matky, pretože uvedené sumy plne korešpondujú len s návrhom otca a jeho predstave o plnení vyživovacej povinnosti. Poukázala na to, že študuje externe na F., odbor prekladateľstvo, tlmočníctvo - anglický jazyk. Dvakrát ročne navštevuje nemocnicu v W. ako onkologický pacient. Pri uplatnení princípov všeobecne ponímanej spravodlivosti tvrdeného súdom nie je zrejme odôvodnenie v bode 10 napadnutého uznesenia, ktoré sa týka vzájomného vyporiadania spoluvlastníctva nehnuteľnosti, v tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie vo vzťahu k inzerovanej cene 69.900 EUR, obec bol vyplatený sumou 23.500 EUR z titulu vzájomného vyporiadania.

7. Z tohoto dôvodu napadnutého uznesenia nie je zrejme, v čom boli dané také dôvody, ako ich uvádza súd, že je potrebné hodnotiť všeobecne ponímanú spravodlivosť podľa § 55 CMP tak, že matka dvoch maloletých detí jedno vo veku rok a pol a druhé veku 3 mesiace, ktorá sa celodenne stará na o deti a dosahuje príjem 400 EUR, je povinná nahradiť otcovi ich spoločných detí trovy konania v sume 408,14 EUR, pričom otcovi vo všetkom ustúpila a vyhovela. Z tohto dôvodu žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec sa veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo, aby odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

8. Povinný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a zaviazat navrhovateľku nahradiť mu trovy odvolacieho konania. Uviedol, že napadnutý výrok považuje za vecne správny a plne súladný s ustanovením § 55 CMP.

9. Jeho postoj k návrhu bol prezentovaný podaniami prostredníctvom právnej zástupkyne výlučne s poukazom na hmotnoprávne a procesné normy. Z ich obsahu vyplýva, že návrh na začatie konania od samého začiatku považuje za nepreskúmateľný, neodôvodnený, poukázal na absenciu základných predpokladov na konanie vo veci. Reagoval tak na kvalitu návrhu vo veci samej.

10. Na pojednávaní dňa 22. 12. 2021 navrhovateľka nepoprela príjem titulom kúpnej ceny, na čo sa musí prihliadať pri rozhodovaní. Súd poučil navrhovateľku o potrebe doplniť dokazovanie, zvlášť vo vzťahu k času, kedy opustila spoločnú domácnosť, o ktorú sa riadne staral a finančne zabezpečoval. Navrhovateľka podala návrh v čase, keď bola tehotná s druhým dieťaťom. Bola to ona, ktorá vyvolala toto konanie a bola uzročená, že súd bude konať a pojednávať v čase jej gravidity. Nie je pravdou, že nepoprel tvrdenie navrhovateľky o svojej závislosti na alkohole. Ide o hľadanie príčin

rozvratu partnerského vzťahu na jeho strane. Jeho účasť na dobrovoľnom pobyte zameranom na osvojenie závislosti je iba výsledkom úpornej snahy zachrániť vzťah a vyjsť navrhovateľke v ústrety. Je zamestnaný ako vodič motorového vozidla, čo vylučuje jeho závislosť na alkohole.

11. Poukázal aj na to, že pre vydanie rozhodnutia je rozhodujúci stav v čase jeho vydania, t. j. deň 26. 4. 2022, pokiaľ navrhovateľka poukazuje na rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 1P/78/2021. Toto rozhodnutie smeruje k ochrane záujmov maloletých detí. Rozhodnutie považuje za zákonné.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil.

13. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nerozhodol správne, keď ust. § 55 CMP okresný súd aplikoval extenzívnym spôsobom, nevyvážene, jednostranne bez zohľadnenia všetkých rozhodných skutočností, ktoré nezobral do úvahy.

14. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. V zmysle § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

16. V mimosporových konaniach upravených CMP platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky, a to v § 53 až 55 CMP. Ust. § 55 CMP oprávňuje priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Podľa Ústavného súdu SR IV. ÚS 147/08, pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva. Citované ustanovenie bližšie nešpecifikuje podmienky, ktoré by určovali podmienky, za ktorých je možné priznať náhradu trov konania. Ako zákonné kritérium určuje len podmienku prihliadnuť na okolnosti prípadu a rešpektovať spravodlivosť. Okolnosti prípadu v konkrétnosti vyplývajú z vyššie uvedených popisov. Odvolací súd považuje za dôležité to, že uplatnený nárok nevyplýva priamo z práva navrhovateľky, ale je vyvolaný aj spoluúčasťou povinnej osoby, otca maloletých detí na danom stave, keď matka sa domáhala nárokov v súvislosti s porodením spoločného dieťaťa, mal. J., naviac, počas daného konania bola opäť s povinným tehotná s povinným. Za danej situácie sa matka odsťahovala o otca detí. Nakoľko dokazovanie neprebehlo, nemožno jednoznačne konštatovať, aký podiel na tom mal otec detí, či skutočne požíval alkohol v nadmernej miere. Avšak z tvrdení navrhovateľky aj vyjadrenia povinného vyplýva, že sa liečbe podrobil, nie isté, s akým úspechom a či požívanie alkoholu malo vplyv na spoločný život s navrhovateľkou, na starostlivosť v domácnosti a o dieťa. Matka v návrhu konkrétne popísala svoje podmienky a náklady ako aj výdavky na maloletého J., tiež uviedla aj petit návrhu. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou, že návrh nebol konkrétny, nedostatočný, neodôvodnený a nepreskúmateľný. V danom konaní platí vyhľadávacia zásada, kde súd v konaní by dohľadal rozhodujúce fakty a vykonal dôkazy. Neplatí koncentračná zásada, ako v sporovom konaní. Navrhovateľku nemožno viniť z toho, že návrh nebol podľa predstáv povinného a rozhodne to odvolací súd nepovažuje za dôvod na priznanie trov, skôr to vypadá tak, že by malo ísť o trest v podobe trov konania. Navrhovateľka má právo na uplatnenie nároku, hoci by v konaní nemusela uspieť, nemožno toto právo obmedzovať hrozbou platenia neprímeraných trov konania.

17. Otázka vyplatenia podielu z bytu nijako nezbavuje povinného hradiť náklady na výživu nevydatej matky. Nakoniec nebolo zistené, že by matka predala byt za tvrdú cenu. Či by podmienky boli splnené, to by zistil súd v konaní. Ani z vyjadrení povinného nemožno s istotou uzavrieť, že návrh navrhovateľky by bol svojvoľný, že by si svoje povinnosti plnil v zmysle zákona. Nie je spravodlivé, aby navrhovateľka ako matka dvoch spoločných detí s povinným bola vystavená riziku postihu v podobe náhrady trov konania v prípade, ak uplatní nárok, ktorý je naviac v prospech spoločných detí. Prípadná povinnosť nahradiť trovy konania by postihla neprímeraným spôsobom nielen navrhovateľku, ale aj spoločné deti. Z tohto dôvodu zákon vychádza z predpokladu, že každý si hradí trovy sám.

18. Tiež bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že v čase rozhodovania bola navrhovateľka tesne pred pôrodom, bez pravidelného príjmu, výlučne ona sa starala o maloletého J., tiež súd zohľadňuje skutočnosť, že navrhovateľka študuje a je aj onkologickou pacientkou. Všetky dané sociálne aspekty skôr hovoria o opaku, ako tvrdí povinný, sú dôvodom, na ktorý treba brať zreteľ. Odvolací súd dospel k záveru, že práve vzhľadom na okolnosti prípadu by bolo nespravodlivé, aby sa neuplatnila všeobecná zásada, že každý si hradí trovy sám. Odvolací súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti pre to, aby okolnosti prípadu odôvodnili priznať náhradu trov konania povinnému z dôvodu spravodlivosti.

19. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

21. Okresný súd navyše pochybil v napadnutých výrokoch, predovšetkým v tom, že pokiaľ je povinný zastúpený advokátkou, tak platobným miestom je jej sídlo advokáta. Povinnosťou súdu bolo rozhodnúť aj o výške. Druhým výrokom súd porušil daný princíp, keď o výške nerozhodol.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na náhradu trov odvolacieho konania podala povinná osoba. Odvolací súd v korelácii na vyššie uvedené odôvodnenie vo vzťahu k ust. § 55 CMP nezistil dôvody na priznanie náhrady trov odvolacieho konania povinnej osobe, navyše, v odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania nežiadala priznať.

23. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).